

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/261/2015
Identifikačné číslo spisu:	5013200622
Dátum vydania rozhodnutia:	23.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200622.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a zo sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobkyne: D. S., F., právne zastúpená JUDr. Veronikou Nozar Jakubíkovou, advokátkou so sídlom Republiky 21, Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, A. Kmeťa 17, Žilina, za účasti: 1/ S. U. a 2/ G. U., obaja bytom V., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, č. k. ObU-ZA-OVBP2/B/2013/00766/PAV zo dňa 05.06.2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/80/2013-133 zo dňa 10. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/80/2013-133 zo dňa 10. júna 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ako nedôvodnú zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného, Obvodného úradu Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej len „žalovaný“) č. ObU-ZA-OVBP2/B/2013/00766/PAV zo dňa 05.06.2013, ako aj zrušenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu Obce Belá (ďalej aj „stavebný úrad“) č. 1932/2012/Hr zo dňa 18.03.2013, ktorým vydala stavebné povolenie pre žiadateľa R. U., právneho predchodcu vedľajších účastníkov v prvom a druhom rade. Stavebné povolenie bolo vydané podľa § 37, 62, 63 a 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“) a Vyhlášky č. 532/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, na stavbu - „Nadstavba a stavebné úpravy rodinného domu č.p. 504 bez vytvorenia 1 bytovej jednotky“ v katastrálnom území C., na pozemku KN č. 1049, podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona v územnom konaní spojenom so stavebným konaním.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. ObU-ZA-OVBP2/B/2013/00766/PAV zo dňa 05.06.2013 v rámci odvolacieho konania podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), uvedené prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol.

V rámci súdneho prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí, vrátane postupu predchádzajúceho ich vydaniu, krajský súd vychádzal z ustanovení § 39a ods. 4, § 61 ods. 1, ods. 4, § 62 ods. 1 a § 69 ods. 2 Stavebného zákona a zo skutkových zistení podľa obsahu administratívneho spisu.

K zistenému skutkovému stavu konštatoval, že o vydanie stavebného povolenia na stavbu - „Nadstavba a stavebné úpravy rodinného domu bez prípojek inžinierskych sietí postaveného na p. č. 1049 v kat. úz. C..“ žiadal stavebník R. U. iadosťou zo dňa 27.07.2012. Ako susedné parcely uviedol p.č. 1208/2, 1052 a 1050. V bode VII uviedol zoznam a adresy účastníkov konania, ktorí mu ako stavebníkovi boli známi. Medzi nimi neuviedol žalobkyňu. Začatie stavebného konania bolo oznámené verejnou vyhláškou dňa 20.08.2012 a súčasne bolo oznámené aj ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 11.09.2012. Stavebníkovi, označeným účastníkom konania, projektantovi a stavebnému dozoru bolo oznámenie doručené aj prostredníctvom pošty. Verejná vyhláška bola vyvesená na úradnej tabuli Obce Belá. Súčasťou spisu je splnomocnenie žalobkyne pre A. C. zo dňa 07.09.2012, ktorým ho splnomocnila okrem iného aj ohľadne jednaní s Obecným úradom Belá a na všetky ďalšie potrebné úkony, okrem scudzenia, týkajúce sa jej spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach CKN parcela č. 1047 a 1050, kat. úz. C., ktoré bolo doručené prvostupňovému orgánu 08.10.2012. Na ústnom pojednávaní sa žalobkyňa nezúčastnila. Žalobkyňa sa domáhala priznania postavenia účastníka konania podaním zo dňa 10.01.2013. Na základe jej žiadosti prvostupňový správny orgán jej odpovedal podaním zo dňa 08.02.2013 tak, že ako podielovej spoluvlastníčke jej prislúcha postavenie účastníčky konania. Mohla nahliadať do podkladov predložených dňom ústneho konania na stavebnom úrade a pri ústnom konaní ako účastníka mala možnosť sa ho zúčastniť a uplatniť si svoje námietky a pripomienky. Následne dňa 18.03.2013 bolo vydané stavebné povolenie.

Ako nedôvodné posúdil krajský súd námietky napádajúce nedoručenie písomného oznámenia o začatí stavebného konania žalobkyňi, keď iným účastníkom stavebného konania bolo toto oznámenie doručené do vlastných rúk, ako aj duplicitné doručovanie oznámenia o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou v rozpore s ustanovením § 26 ods. 2 Správneho poriadku, pričom niektorým účastníkom do vlastných rúk. K tejto námietke krajský súd uviedol, že je na právnom posúdení stavebného úradu, či využije inštitút doručovania verejnou vyhláškou, ak bude mať za to, že sú splnené zákonné podmienky. V danom prípade išlo o stavbu s väčším počtom účastníkov konania, preto sa stotožnil s použitím tohto inštitútu. Z LV č. XXXX kat. úz. C. vyplýva, že ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia počet podielových spoluvlastníkov CKN p. č. 1047 bol 23 a z LV č. XXXX kat. úz. C. ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia počet podielových spoluvlastníkov CKN p. č. 1050 bol 21.

V súvislosti s tým, že žalobkyňi neboli písomnosti doručované do vlastných rúk a niektorým účastníkom stavebného konania takto doručované boli. Krajský súd uviedol, že ak sa správny orgán rozhodol pre doručovanie formou verejnej vyhlášky, doručovanie ostatným účastníkom prostredníctvom pošty je neúčinné a je právne irelevantné. Avšak tento nedostatok vo vzťahu k doručovaniu iným účastníkom konania nemôže namietat' tá účastníčka konania, ktorá takto nebola postihnutá (to znamená, že jej nebolo duplicitne doručované do vlastných rúk), ale len dotknutí účastníci stavebného konania.

Pri vyhodnotení námietky týkajúcej sa nezákonného doručovania oznámenia o začatí stavebného konania, v rozpore s § 26 ods. 2 Správneho poriadku, krajský súd prihliadol na skutočnosť, že žalobkyňa musela byť oboznámená s prvostupňovým správnym rozhodnutím, a to z toho dôvodu, že voči nemu v zákonnej lehote podala riadne odvolanie. Aj v prípade, kedy by doručovanie verejnou vyhláškou nebolo vykonané v súlade so zákonom a z tohto dôvodu by žalobkyňi neplynula lehota na podanie námietok podľa § 61 ods. 1 Stavebného zákona, táto prípadná nezákonnosť by bola napravená tým, že hoci žalobkyňa podala svoje námietky až v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu (keďže pre ňu by lehota na podanie námietok neplynula), odvolací správny orgán sa týmito námietkami zaoberal

a riadne ich vyhodnotil vo svojom rozhodnutí. Teda prípadným samotným nesprávnym doručovaním formou verejnej vyhlášky nebolo zasiahnuté do jej subjektívnych práv ako účastníčky stavebného konania a nebola dotknutá na svojich procesných právach. Pritom oba správne orgány ju považovali za účastníčku konania.

Ohľadne hmotnoprávnej námietky napádajúcej neúplnosť žiadosti o vydanie stavebného povolenia stavebníka R. U. z dôvodu neúplného označenia všetkých účastníkov konania krajský súd uviedol, že tento stavebník uviedol do žiadosti konkrétne mená účastníkov, ktorí mu boli podľa jeho subjektívnej vedomosti známi. Pokiaľ má žalobkyňa za to, že mu mali byť známi aj ďalší účastníci, uvedené tvrdenie je nepreukázateľné práve pre to, že ide o stavebníkom subjektívne vnímanú okolnosť. S poukazom na § 58 ods. 1 Stavebného zákona krajský súd dôvodil, že stavebník nie je povinný uviesť všetkých skutočných účastníkov stavebného konania, ale v žiadosti musí uviesť účel a spôsob užívania stavby, miesto stavby a predpokladaný čas jej skončenia, a pri stavbe na určitú dobu aj dobu užívania stavby. Ďalej musí v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia preukázať, že je vlastníkom pozemku, alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 Stavebného zákona. V zmysle predtlaču, ktorú stavebník v konkrétnom prípade vyplnil, vyplnil všetky rubriky ako to bolo od neho požadované, pričom v rubrike parcelné číslo susedných pozemkov uviedol aj parcelu č. 1050, ktorej spoluvlastníčkou je žalobkyňa. V rubrike VII - „Zoznam a adresy účastníkov stavebného konania, ktorí sú stavebníkovi známi“ uviedol A. K. a A. M., avšak to, že neuviedol všetkých podielových spoluvlastníkov na liste vlastníctva, napr. pre parcelu 1050, ktorých podľa tohto listu vlastníctva je 26 ešte neznamená, že porušil zákon.

Krajský súd uzavrel, že okruh účastníkov stavebného konania neurčuje účastník konania, ale správny orgán. Ten podľa umiestnenia pozemku zistí okruh účastníkov konania, pričom v danom prípade zo správneho spisu vyplýva, že práve vzhľadom na to, že susediace pozemky sú v podielovom spoluvlastníctve veľkého počtu podielových spoluvlastníkov, zvolil stavebný úrad formu doručovania verejnou vyhláškou.

Vo vzťahu k námietke o zasahovaní predmetnej stavby do susedného pozemku CKN parcela č. 1208/2 a odvádzaní dažďových vôd na tento pozemok zo strechy povoľovanej stavby krajský súd uviedol, že v preskúmanom správnom konaní nebolo preukázané vlastníctvo žalobkyne k uvedenej susednej parcele. Žalobkyňa v odvolaní aj v správnej žalobe tvrdila, že na preukázanie jej vlastníckeho práva dokladá identifikáciu parciel z 18.09.2012 a LV č. XXXX. Podľa krajského súdu však tieto listiny nepreukazujú, že by bola vlastníčkou CKN parcely č. 1208/2. Z výpisu z LV č. XXXX len vyplýva, že fyzické osoby, ktoré sú uvedené v časti B, medzi ktorými je i D. S., sú vlastníkami zbytku PKN p.č. 398 v stave neidentifikovanom, pričom PKN parcela č. 398 je zapísaná vo vložkách 324, 308, 2961, 296, 297, 299, 302, 312, 313, 314, 318, 301, 369 a 2859. Časť A - majetková podstata bola bez zápisu. Jedná sa teda o tzv. hluchý list vlastníctva, ktorý nepreukazuje vlastnícke právo ku konkrétnemu pozemku v registri C alebo E katastrálneho operátu. Ani identifikácia, ktorú predložila žalobkyňa na preukázanie jej vlastníckeho práva, toto právo nepreukazuje. Vyplýva z nej, že pôvodná PK parcela 398 bola zidentifikovaná na CKN parcelu č. 1047 a 1050 a vo zvyšku je neidentická, zapísaná na LV č. XXXX. V poznámke je uvedené, že pri stave neidentického k zápisu do KN je potrebné vyhotoviť geometrický plán. Z tejto identifikácie nevyplýva, že by práve tá časť neidentickej PK parcely č. 398 bola zidentifikovaná na CKN parcelu č. 1208/2. Naopak, táto časť je neidentická a na jej zidentifikovanie s CKN stavom je potrebné vyhotoviť geometrický plán. Z uvedených dôvodov krajský súd tvrdenie žalobkyne o tom, že je podielovou spoluvlastníčkou CKN parcely č. 1208/2 vyhodnotil ako v správnom konaní nepreukázané, a poukázal na skutočnosť, že sama žalobkyňa sa v konaní na stavebnom úrade uvádzala len ako vlastníčka parciel č. 1047 a 1050, ako to vyplýva z jej žiadosti o prizvanie do stavebného konania zo dňa 10.01.2012 (č.l. 27 prvostupňového správneho spisu) a z plnej moci zo dňa 07.09.2012 pre A. C.. Na základe uvedených zistení krajský súd konštatoval, že žalobkyňa nemala ani aktívnu legitímáciu na podávanie námietok vo vzťahu k parcele č. 1208/2 a nebolo potrebné, aby sa ňou žalovaný zaoberal, hoci tak nad rámec zákona učinil.

Žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou k CKN parcelám č. 1047 a 1050, v súvislosti s ktorými k povoľovanej stavbe žiadne meritorne námietky neuviedla. Podľa krajského súdu neboli preukázané také

skutočnosti, ktoré by bránili uskutočneniu povolenej zmeny stavby spôsobom, ako je uvedené v stavebnom povolení.

Na námietku žalobkyne, vznesenú na pojednávaní pred krajským súdom dňa 10.06.2014, napádajúcu presah strechy povolovanej stavby aj na CKN parcelu č. 1050, krajský súd z dôvodu jej nastolenia po uplynutí zákonnej lehoty podľa § 250b ods. 1 OSP, neprihliadol.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c), d), e) a f) OSP a navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhla priznať jej náhradu trov konania.

Žalobkyňa nesúhlasí s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu ohľadne spôsobu doručovania písomností v stavebnom konaní, kedy bolo doručované niektorým účastníkom tak poštou ako i formou verejnej vyhlášky. V danom konaní bola dotknutou účastníčkou, keďže práve ona, ako opomenutá účastníčka v danom konaní sa dostala do nerovného postavenia ohľadne uplatnenia svojich práv oproti ďalším účastníkom v danom konaní, preto mohla namietat' uvedený procesný postup pri doručovaní. Z odôvodnenia vyplýva, že tento postup mohli namietat' len dvaja účastníci konania, ktorým boli písomnosti doručované poštou ako i verejnou vyhláškou. Nie je jasné, na základe čoho dospel krajský súd k takejto interpretácii.

V súvislosti s argumentáciou krajského súdu o určovaní okruhu účastníkov konania správnym orgánom a nie stavebníkom nastolila otázku, prečo správny orgán po ustálení okruhu účastníkov, keď zvolil doručovanie formou verejnej vyhlášky, doručoval aj dvom účastníkom konania poštou a ostatným verejnou vyhláškou.

Na domnienke založený považuje záver súdu prvého stupňa o nedôvodnosti jej námietky na nezákonnosť postupu správneho orgánu pri doručovaní oznámenia o začatí stavebného konania, ktorý mal v zmysle § 26 ods. 2 Správneho poriadku povinnosť zverejniť písomnosť súčasne aj iným spôsobom v mieste obvyklým. K tomu súd prvého stupňa len konštatoval domnienku, že žalobkyňa musela byť oboznámená s prvostupňovým správnym rozhodnutím a tým sa teda mal zhojiť nezákonný postup správneho orgánu pri doručovaní. Rozhodnutie jej však doručené nebolo a vedomosť o ňom dostala len na základe informácií získaných z vlastnej iniciatívy.

Dôvodila účelom ustanovenia § 26 ods. 2 Správneho poriadku, vyplývajúcim z judikatúry a § 3 ods. 5 Správneho poriadku, ktorým je informovanosť účastníkov správneho konania. Podľa žalobkyne zúžený výklad, ktorý súd prvého stupňa aplikoval, odporuje uvedenému účelu a je i v rozpore s účelom, zmyslom a podstatou správneho súdnictva, poskytovať efektívnu ochranu verejným subjektívnym právam fyzických a právnických osôb v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. Nesplnenie si povinnosti podľa § 26 ods. 2 správneho poriadku informovať súčasne i iným spôsobom nemôže byť interpretované v neprospech účastníkov konania, teda i žalobkyne.

V ďalšej časti odvolania poukázala na konštatovanie súdu prvého stupňa o nesúlade namietaného doručovania s ustanovením § 26 ods. 2 správneho poriadku. Preto nemôže byť pravda, že nebolo zasiahnuté do jej subjektívnych práv ako účastníčky stavebného konania, a že nebola dotknutá na svojich procesných právach.

Žalobkyňa nesúhlasí s vyhodnotením námietky napádajúcej neoznačenie všetkých známych účastníkov stavebníkom v žiadosti o vydanie stavebného povolenia krajským súdom ako nedôvodnej. Naopak, dôvodnosť tejto námietky vidí v tom, že je spoluvlastníčkou podielov na parcelách CKM č. 1047 (LV XXXX) a CKN č. 1050 (LV XXXX), pričom stavebníkovi musela byť ako účastníčka známa. Preto neobstojí argumentácia súdu prvého stupňa, že je to nepreukázateľná, subjektívne vnímaná okolnosť. Poukázala na to, že stavebník neuviedol ani všetky dotknuté parcely, pričom neuviedol ani parcelu CKN č. 1047, ktorú využíva ako prístup ku svojej nehnuteľnosti, hoci k nej nemá žiadne vlastnícke práva. Táto skutočnosť bola z jej strany niekoľkokrát namietaná i v stavebnom konaní, avšak nikto sa ňou

nezaoberal.

K záveru krajského súdu, že nevzniesla žiadne meritórne námietky ohľadne povoľovanej stavby vo vzťahu k CKN parcelám č. 1047 a č. 1050 poukázala na to, že vo viacerých svojich bodoch uvádzala CKN parcely č. 1050 a č. 1047, v ktorých je spoluvlastníčkou. Ak sa krajský súd riadne zaoberal prílohami k žalobe, súčasťou ktorých bola i kópia z katastrálnej mapy znázorňujúca polohu týchto pozemkov a stavby, mal sa v kontexte s obsahom žaloby zaoberať i tým, či tieto parcely môžu byť dotknuté v predmetnom stavebnom konaní. Z katastrálnej mapy a ďalších príloh je evidentné, že sa bude stavbou zasahovať i na tieto parcely. Týmto sa zaoberal i žalovaný správny orgán, ktorý konštatoval, že realizovanou stavbou tieto parcely dotknuté nebudú.

Ku konštatovaniu súdu o nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne podávať námietky vo vzťahu k CKN parcele č. 1208/2 (LV XXXX) uviedla, že k žalobe predložila osvedčenie o dedičstve v dedičskej veci po poručiťovi S. C., jej právnom predchodcovi, ktorým preukazovala nadobudnutie spoluvlastníckych podielov poručiťu v PK parcele č. 398, zapísanej v PK vložke č. 324, 308, 2961. Preto bola presvedčená o svojej aktívnej legitimácii a vznášala námietky i vo vzťahu k tejto parcele. Na preukázanie tvrdených skutočností, pokiaľ nepostačuje predložená identifikácia parciel z osvedčením o dedičstve, k podanému odvolaniu predložila i geometrický plán č. 157/2011 v origináli, vyhotovený Planika s.r.o., Andreja Kmeťa 13 Žilina, kde je jasne zakreslený právny stav a zidentifikovaná časť PK parcely č. 398, ktorej zodpovedá novovytvorená parcela CKN č. 1208/3 o výmere 79 m².

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil bez priznania náhrady trov konania žalobkyni, pričom sa v plnom rozsahu pridržiava svojho vyjadrenia k žalobe.

Pribratí účastníci v prvom a druhom rade vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že žalobkyňa o predmetnom stavebnom konaní vedela a na zastupovanie splnomocnila svojho brata A. C., ktorý sa konania zúčastnil (kópia splnomocnenia bola doložená do spisu na Krajský súd Žilina).

K parcele CKN 1047 uviedli, že je to prístupová cesta k okolitým nehnuteľnostiam a aj k ich rodinnému domu a je v správe Obce Belá. Na parcele č. 1047 sú podieloví spoluvlastníci, pretože v obci Belá nebola doposiaľ komasácia, čakajú na ROEP tak, ako ostatné dediny. Dom č. 504 na ulici SNP v Belej v ničom nezasahuje do parcely CKN 1208/2 (LV XXXX), preto nie je jasný dôvod, pre ktorý danú parcelu žalobkyňa spomína. Podotkli, že aj oni sú podielovými spoluvlastníkmi tejto parcely, a v júni 2014 podali žiadosť o preskúmanie geometrického plánu č. 157/2011, vyhotoveného spoločnosťou PLANIKA, s.r.o., na Úrad geodézie, kartografie a katastra SR. Zároveň uviedli, že nemajú vedomosť o tom, čo žalobkyňa od nich chce, čo námietkami sleduje a aký je jej návrh.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal v medziach odvolania napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Najvyšší súd odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a po tom, ako bol deň verejného vyhlásenia rozhodnutia zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), rozsudok verejne vyhlásil dňa 23.11.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 OSP).

Podľa § 58 ods. 1 Stavebného zákona žiadosť o stavebné povolenie spolu s dokladmi a predpísanou dokumentáciou vypracovanou oprávnenou osobou podáva stavebník stavebnému úradu. V žiadosti uvedie účel a spôsob užívania stavby, miesto stavby a predpokladaný čas jej skončenia a pri stavbe na určitú dobu aj dobu užívania stavby.

Stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. To neplatí, ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene (§ 58 ods. 2 Stavebného zákona).

Podľa § 59 ods. 1 písm. a), b) Stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú: a) stavebník, b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 4 Stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Pri líniových stavbách alebo v odôvodnených prípadoch aj pri zvlášť rozsiahlych stavbách, stavbách s veľkým počtom účastníkov konania stavebný úrad upovedomí účastníkov o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou najmenej 15 dní pred konaním miestneho zisťovania, prípadne ústneho pojednávania, a ak sa nekoná ústne pojednávanie, pred uplynutím lehoty určenej podľa odseku 3.

Podľa § 69 ods. 2 Stavebného zákona, ak sa stavebné povolenie oznamuje verejnou vyhláškou, vyvesí sa na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

Ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 140 Stavebného zákona).

Podľa § 26 ods. 1, ods. 2 Správneho poriadku doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon.

Doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Správny orgán zverejňuje písomnosť súčasne iným spôsobom v mieste obvyklým, najmä v miestnej tlači, rozhlase alebo na dočasnej úradnej tabuli správneho orgánu na mieste, ktorého sa konanie týka.

Najvyšší súd vo vzťahu k žalobným námietkam a výroku napadnutého rozsudku dospel k záveru, že krajský súd rozhodol vecne správne, avšak so všetkými ním uvádzanými dôvodmi nie je možné sa v plnom rozsahu stotožniť.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, že vzhľadom na vysoký počet účastníkov stavebného konania, najmä podielových spoluvlastníkov susediacich pozemkov, boli splnené zákonné podmienky na doručovanie verejnou vyhláškou (§ 59 ods. 1 písm. b/ Stavebného zákona v spojení § 61 ods. 4 citovaného zákona).

V súvislosti s námietkou žalobkyne, že niektorým účastníkom bolo oznámenie o začatí stavebného konania a pozvanie na ústne pojednávanie doručované do vlastných rúk a niektorým verejnou vyhláškou odvolací súd uvádza, že ak stavebný úrad doručuje písomnosti verejnou vyhláškou (§ 61 ods. 4 stavebného zákona), je vylúčené, aby niektorým účastníkom konania bolo rozhodnutie doručované do vlastných rúk podľa § 24 Správneho poriadku. V takom prípade doručenie písomného vyhotovenia písomnosti do vlastných rúk niektorým účastníkom nemá právny účinok doručenia. Právny účinok doručenia nastáva až pätnástym dňom od vyvesenia písomnosti na úradnej tabuli (§ 69 ods. 2 stavebného zákona). Vo vzťahu k žalobkyni, tak ako ku všetkým ostatným účastníkom preskúmaného stavebného konania, nastali účinky doručenia oznámenia o začatí predmetného stavebného konania v rovnaký deň, čo v tejto veci nie je sporné.

Zároveň je potrebné dodať, že osobitné prizvanie alebo pribratie žalobkyne do stavebného konania osobitným úkonom stavebného úradu nebolo potrebné, pretože táto z titulu jej podielového spoluvlastníctva k susediacim pozemkom bola jeho účastníčkou ex lege, t.j. na základe ustanovenia (§ 59 ods. 1 písm. b/ Stavebného zákona).

Vzhľadom na zákonnú úpravu spôsobu doručovania verejnou vyhláškou v správnom konaní, obsiahnutú v subsidiárne sa na stavebné konanie vzťahujúcom Správnom poriadku (§ 26 ods. 2), odvolací súd konštatuje, že v preskúmanom správnom konaní stavebný úrad v rozpore s uvedeným zákonným ustanovením nezverejňoval verejnou vyhláškou doručované písomnosti súčasne aj iným spôsobom v mieste obvyklým. Iné spôsoby zverejňovania písomnosti doručovanej verejnou vyhláškou Správny poriadok upresňuje demonštratívnym výpočtom (§ 26 ods. 2 in fine).

V súvislosti s uvedeným a s prihliadnutím na výklad iného spôsobu zverejnenia písomnosti stavebným úradom, ktorý použil v oznámení adresovanom žalobkyni zo dňa 20.03.2013, (č.l. 38 administratívneho spisu), odvolací súd na margo dodáva, že zverejnenie písomnosti len na úradnej tabuli obce nie je naplnením spôsobu zverejnenia písomnosti na dočasnej úradnej tabuli správneho orgánu na mieste, ktorého sa konanie týka, tak ako to vykladá stavebný úrad. Úradná tabuľa obce, vykonávajúcej kompetenciu stavebného úradu, nemá dočasný charakter a jej umiestnenie obvykle nie je totožné s miestom, ktorého sa stavebné konanie týka. Aby bol naplnený účel sledovaný Správnym poriadkom vo vzťahu k inému spôsobu zverejnenia písomnosti z dôvodu informovanosti účastníkov konania, je za miesto, ktorého sa konanie týka, potrebné považovať iné miesto ako úradnú tabuľu príslušného správneho orgánu, v preskúmanom prípade napr. miesto povolovanej stavby.

Pri skúmaní zásahu alebo vplyvu tohto nezákonného postupu na práva a právom chránené záujmy žalobkyne odvolací súd prihliadol na okolnosti tohto konania a síce na skutočnosť, že na ústnom konaní dňa 11.09.2012 sa za susedov zúčastnil aj A. C., žalobkyňou splnomocnený na zastupovanie (č.l. 19 administratívneho spisu), ako i na skutočnosť, že žalobkyňa proti rozhodnutiu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa žalovaný v plnom rozsahu zaoberal.

S prihliadnutím na uvedené odvolací súd konštatuje, že napriek nedostatočnému zverejneniu predmetnej písomnosti stavebným úradom, neboli práva a právom chránené záujmy žalobkyne v tomto konaní poškodené, keďže svoje procesné práva prislúchajúce je podľa Stavebného poriadku v spojení so Správnym poriadkom plne využila, i v zákonných lehotách.

Za danej situácie nie je potrebné ani účelné len z tohto dôvodu rušiť napádané rozhodnutie, pretože by to pre žalobkyňu neprivedilo priaznivejšie rozhodnutie vo veci (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 SŽ 98-102/2002 zo dňa 17.12.2002, podľa ktorého „Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.“

Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že sa zaoberal i námietkou žalobkyne ohľadne presahovania strechy povolenej nadstavby nad pozemok parc. č. KN - C 1208/2, kat.

úz. C. (str. 4 a 5 rozhodnutia). Žalovaný ako odvolací orgán vo vzťahu k uvedenej námietke vykonal dňa 07.02.2013 dokazovanie aj obhliadkou na mieste stavby a konštatoval, že stavba sa od predmetného pozemku nachádza vo vzdialenosti 80 cm a navrhovaná strecha nebude zasahovať žiadnou svojou časťou na susedný pozemok predmetnej parcely.

K uvedeným zisteniam žalovaného žalobkyňa v podanej žalobe nič nenamietala, nijako ich nespochybnila, ani nič nenavrhl. Len opätovne konštatovala, že stavebník bude odvádzať zrážkové vody na cudziu parcelu, hoci sama zároveň parafrázovala rozhodnutie o povolení stavby, podľa ktorého zrážkové vody zo stavby budú odvedené odpadovými žľabmi do trativodu v rámci stavebného pozemku.

Vzhľadom na nejasné a nedostatočne odôvodnené uvedené tvrdenia žalobkyne a závery dokazovania vykonané žalovaným v rámci odvolacieho konania k vplyvu povoľovanej stavby na pozemok parc. č. KN - C 1208/2, kat. úz. C., nie je možné konštatovať nezákonnosť napádaných rozhodnutí.

S námietkou obdobného charakteru vo vzťahu k parcele č. 1050, vznesenou až na pojednávaní pred krajským súdom, sa tento, vzhľadom na koncentračnú zásadu ovládajúcu správne súdnictvo a ustanovenie § 250b ods. 1 OSP, správne vysporiadal.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutých rozhodnutí správnych orgánov dospel k záveru, že námietky žalobkyne vznesené v odvolaní nie sú dôvodné a preto podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 246c OSP. Žalobkyňa nemala úspech vo veci, preto jej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.